

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie wniosku pełnomocnika A. P. z 11 kwietnia 2024 r.
o odszkodowanie i zadośćuczynienie za niesłuszne tymczasowe aresztowanie oraz
zastosowanie środków zapobiegawczych z urzędu
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 25 lipca 2024 r.
wniosku Sądu Okręgowego w Radomiu
o przekazanie sprawy o sygn. akt II Ko 15/24 innemu sądowi równorzędnemu z
uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**wniosek uwzględnić i sprawę II Ko 15/24 przekazać Sądowi
Okręgowemu w Piotrkowie Trybunalskim**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Radomiu postanowieniem z 28 czerwca 2024 r., sygn. II Ko 15/24, wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie sprawy II Ko 15/24, w sprawie wniosku pełnomocnika A. P. z 11 kwietnia 2024 r. o odszkodowanie i zadośćuczynienie za niesłuszne tymczasowe aresztowanie oraz zastosowanie środków zapobiegawczych z urzędu – innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Sąd Okręgowy za podstawę

prawną wniosku przyjął art. 37 k.p.k. Z uzasadnienia postanowienia wynika, że podstawą faktyczną wniosku jest stosownie do treści art. 554 k.p.k. fakt, że stronami postępowania jest prokurator oraz Skarb Państwa reprezentowany przez Prezesa Sądu Rejonowego w Radomiu, jako że ten sąd wydał ostateczne orzeczenie kończące postępowanie w przedmiocie stosowania wobec A. P. środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania. Nadto sąd wnioskujący wskazał, że Sąd Okręgowy w Radomiu orzekał w omawianej sprawie – nie uwzględnił bowiem zażalenia na zastosowanie wobec A. P. tymczasowego aresztowania na mocy postanowienia z 2 grudnia 2020 r., sygn. V Kz 623/20. I ta ostatnia okoliczność – zdaniem sądu wnioskującego o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu – stanowić ma o wypełnieniu przesłanek wynikających z treści art. 37 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jest zasadny.

„Dobro wymiaru sprawiedliwości”, o jakim mowa w art. 37 k.p.k., uzasadnia odstępstwo od zasad właściwości miejscowej sądu, a tym samym pozwala na przekazanie sprawy do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi, kiedy w sprawie zaistnieją tego rodzaju okoliczności, które mogą wpływać na swobodę orzekania sądu miejscowo właściwego, czy też takie, które mogą powodować w odbiorze społecznym – nawet mylne – przekonanie o niezdolności tego sądu do obiektywnego i rzetelnego jej osądzenia.

Sprawa, która ma być przedmiotem rozpoznania dotyczy odpowiedzialności Skarbu Państwa z tytułu niewątpliwie niesłusznie zastosowanego na mocy decyzji Sądu Rejonowego w Radomiu tymczasowego aresztowania i akceptującego jego jedno z orzeczeń – Sądu Okręgowego w Radomiu. Słusznie więc wskazuje w uzasadnieniu przedmiotowego postanowienia Sąd Okręgowy, że gdyby miał on orzekać w przedmiocie odszkodowania za niesłuszne tymczasowe aresztowanie A. P., nadto przy udziale Prezesa Sądu Rejonowego w Radomiu, nad którym położonym jest Sąd Okręgowy w Radomiu wywołałoby to w odbiorze społecznym wątpliwość co do bezstronności i niezależności sądu czy też przeświadczenia o

braku warunków do bezstronnego rozpoznania sprawy przez sąd właściwy – co nie służyłoby z pewnością dobru wymiaru sprawiedliwości.

Mając na uwadze powyższe okoliczności na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[J.J.]

(r.g.)